

прийняття рішення про оголошення страйку. Вдосконалення законодавства в цьому аспекті розширить можливості подальшого розвитку нашої держави у демократичному напрямі.

Список використаних джерел:

1. Швець Н.М. Право на страйк та механізм його реалізації: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05 / Н.М. Швець ; Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Х., 2008. – 18 с.
2. Погрібна Н.М. Право на страйк як форма захисту трудових прав : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.05 / Н.М. Погрібна; Східноукр. нац. ун-т ім. В. Даля. – Луганськ, 2012. – 19 с.
3. Нуртдинова А.Ф. Забастовка : проблемы применения законодательства // Юридический мир. – 1997. – № 4.
4. Кондратьев В.О. Право на страйк для працівників сфери суспільних послуг / В.О. Кондратьев // Актуальні проблеми права: теорія та практика. – Луганськ, 2011. – № 19. – С. 314-321.
5. Процишин М.В. Конституційне право на страйк як форма захисту соціально-економічних інтересів: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02 / М.В. Процишин; Держ. вищ. навч. закл. «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана». – К., 2012. – 20 с.

Чальцев Д.В.

студент,

Науковий керівник: Грекова М.М.

кандидат юридичних наук, доцент,

Полтавський юридичний інститут

Національного юридичного університету

імені Ярослава Мудрого

ДО ПИТАННЯ ХАРАКТЕРИСТИКИ НОРМАЛЬНОГО ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОГО РИЗИКУ

Актуальність даної теми зумовлена недостатньою розробленістю на науковому рівні а також у законодавстві, що в свою чергу тягне за собою проблеми у визначенні і застосуванні даного поняття у матеріальній відповідальності працівника, і як результат звільнення або притягнення його до матеріальної відповідальності.

Дана тема була досліджена такими науковцями Сироватська Л.А, Ставиский П.Р., Хуторян Н.М.

У ч. 4 ст. 130 КЗпП зазначено на працівників не може бути покладена відповідальність за шкоду, яка відноситься до категорії нормального виробничо-господарського ризику, а також за шкоду, заподіяну працівником, що перебував у стані крайньої необхідності [1].

Виходячи з даного положення виникає запитання що ж таке нормальний виробничо-господарський ризик. Відповідь на це запитання можна знайти лише у теоретичних розробках.

Сироватська Л.А зазначає що, нормальним виробничо-господарським ризиком визнається шкода яка заподіяна підприємству, установі, організації, при дотриманні таких умов:

- мета такого ризику не могла бути досягнута іншими, не ризикованими засобами;
- ризик відповідає значенню тієї мети, на досягнення якої його спрямовано;
- можливість настання шкідливих наслідків є малоімовірною;
- об'єктом ризику є матеріальні цінності, а не життя і здоров'я людей;
- ризикувати мають право тільки особи, що володіють певною професійною підготовкою і досвідом.

Не можна не погодитися що в умовах технічного прогресу неможливо обмежити введення нових технологій у виробництво, і саме це пов'язано з ризиком. Оскільки є імовірність нанесення шкоди при впровадженні нових технологій [2, с. 241-242].

До цієї думки можна додати що навіть за таких умов повинні бути застосовані всі доступні заходи для запобігання шкоди і якщо для таких дій були потрібні значні витрати або неможливо було досягти бажаного результату в інший спосіб.

Але незважаючи на такий широкий перелік обставин на законодавчому рівні не закріплено поняття нормального виробничо-господарського ризику. Мабуть це все ж таки пов'язано з певним оціночним характером даного поняття, бо на кожному підприємстві в у кожній галузі умови виробництва є неоднаковими, тому неможна узагальнювати дане поняття і вже потім намагатися підігнати під нього ситуацію яка склалася.

В кожному конкретному випадку потрібно керуватися засадами розумності і обгрунтованості, і дотримуючись вище викладених положень можна визначити буде відноситись до даної категорії випадок на підприємстві чи ні.

Також необхідно зазначити про неоднозначність поняття ризику. Оскільки ризик – це поняття, яке характеризує діяльність (дії) працівника. Ризик як ознака діяльності працівника може свідчити про порушення ним правил виконання робіт, порушення ним трудових обов'язків, а може бути притаманним правомірній поведінці працівника.

Так наприклад, якщо особа при здійсненні своїх обов'язків не виконує їх у повному обсязі і розраховую на відвернення небезпеки і як наслідок шкоди, то даний вид ризику не можна відносити до категорії нормального. В цьому випадку особа також ризикує, але такий ризик є необґрунтованим і нерозумним, в такому разі також можна зазначити про наявність вини у формі необережності, чого немає при визначенні нормального виробничо-господарського ризику.

Отже зазначивши умови нормального виробничо-господарського ризику і окресливши проблеми у його визначенні можна зробити висновок що дана категорія є важливою гарантією для працівників, оскільки вона є передумовою для виключення матеріальної відповідальності за заподіяну шкоду.

Список використаних джерел:

1. Кодекс законів про працю України : від 10.12.1971 № 322-VIII [Електронний ресурс]: Офіційний сайт Верховної Ради України. Законодавство України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/322-08>
2. Сыроватская Л.А. Трудовое право: Учебник. 2-е изд., перераб. и доп. М.: Юристъ, 1998. – 312 с.